

σότερον, χειρότερα ἠθέλομεν εἰπεῖ κατὰ σοῦ. Ὁ Πύρρος ἐγέλασε πρὸς τὴν ἀπόκρισιν ταύτην καὶ συνεχώρησεν αὐτοῦς, συμβουλευσας ὃ ἀπέχῳσι τῆς μέθης ὡς αἰτίας πολλῶν ἀτοπημάτων.

Ἡμέραν τινα ἐνκαιρῷ θέρους, ὅτε ὁ μέγας στρατηγὸς Τουρέννος, ἐνδεδυμένος μὲ τὴν οἰκιακὴν ἀπλότητα, ἵστατο εἰς τὸ παράθυρον, εἰς τῶν ὑπηρετῶν τοῦ παλατίου νομίσας ὅτι εἶναι τις τῶν παραμαγείρων, ἐκτύπησεν αὐτὸν εἰς τὰ ὀπίσθια μ' ὅσῃ δύναμιν εἶχεν· ὡς δὲ ὁ Τουρέννος ἐστράφη μὲ ἀπορίαν νὰ ἴδῃ, ὁ ὑπηρετὴς τρέμων προσπίπτει εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ζητῶν συγχώρησιν ὅτι ἠπατήθη, νομίσας αὐτὸν ὅτι ἦτον ὁ παραμαγείρος Γεώργιος. Ἔστω, εἶπεν ὁ Τουρέννος, τρίβων ἐνταυτῷ τὴν ῥάχιν, καὶ ὁ Γεώργιος ἄν ἦτο, δὲν ἔπρεπε νὰ χτυπήσῃς αὐτὸν τόσον δυνατά.

Ἀδιαφορία.

Ἀδιαφορία λέγεται, ὅταν τις δὲν διαφθεῖρηται εἰς τὰς κρίσεις αὐτοῦ, δὲν ἀποφασίζει δηλοδῆ νὰ κάμῃ ἢ νὰ εἴπῃ τι, ὅπερ συναισθάνεται ὅτι εἶναι ἄδικον, οὔτε ὑπὸ ὑποσχέσεων δελεαζόμενος, οὔτε ὑπὸ χρημάτων, οὔτε ἀπειλᾶς φοβούμενος. Ἡ ἀδιαφορία εἶναι τὸ ἱερώτερον τῶν καθηκόντων τοῦ δικαστοῦ, διότι εἶναι ὄργανον τοῦ νόμου, καὶ μία τις παράβλεψις, ἥτις δύναται νὰ ᾖναι συγχωρητὴ εἰς ἰδιώτην ἄνθρωπον, εἶναι ἀμάρτημα ἀσυγχώρητον εἰς τὸν τεταγμένον νὰ κρίνῃ καὶ ν' ἀποφασίζῃ περὶ τῆς καταστάσεως ἢ τιμῆς τῶν πολιτῶν. Ὁ περίφημος Ἀριστείδης ὅτε ἔκρινε δύο ἀνθρώπους, ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν διὰ νὰ παροξύνῃ τὸν δικαστὴν κατὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἤρξατο νὰ λέγῃ ὅτι ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ μυρίας ὕβρεις· ἀλλ' ὁ ἀδιάφορος ἐκεῖνος ἀνὴρ, Ἄφες, εἶπε, τὰ ὅσα ὁ ἀντίδικός σου ἐλάλησεν ὕβριστικῶς περὶ ἐμοῦ· ἄς ἐξετάσωμεν τί σοι ἔπραξεν· ἐνταῦθα δὲν εἶμαι δικαστὴς τῶν εἰς ἐμὲ γενομένων ὕβρεων, ἀλλὰ τῆς διαφορᾶς ἣν ὑμεῖς ἔχετε πρὸς ἀλλήλους.

Ἀφιλοκέρδεια.

Ἀφιλοκέρδεια λέγεται τὸ νὰ καταφρονῶμεν πᾶν ἄτιμον καὶ αἰσχροὺν κέρδος, διὰ νὰ μὴ ἐξευτελίσωμεν τὸν χαρακτῆρα ἡμῶν, πράττοντες ἢ λέγοντες τι ἐναντίον εἰς τὰ καθήκοντα καὶ εἰς τὴν συνείδησιν ἡμῶν. Ὁ Ἀντίπατρος, ἄρχων τῆς Μακεδονίας, ἔστειλε πρὸς τὸν Φωκίωνα τὸν στρατηγὸν τῶν Ἀθηναίων ποσότητα μεγάλῃν χρημάτων. Ὁ Φωκίων ἀπέβαλεν αὐτά· εἰπόντος δ' ἐκείνου, δέχθητι αὐτὰ τοῦλάχιστον διὰ τὸν υἱόν σου, Οὐχί, ἀπεκρίθη ὁ Φωκίων· ἄν ὁ υἱός μου ἐξεύρῃ νὰ ρυθμίξῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ καὶ τὰ ἦθη, ἀρκεῖ εἰς αὐτὸν ἡ πατρικὴ κληρονομία· ἄν ὅμως κατασταθῇ ἄσωτος, οὐδεμία ποσότης χρημάτων θέλει ἐξαρκέσει εἰς αὐτόν.